

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre 3 ft.
 Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulaj-
 donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyomdájában és a szerkesztőnél fogadtatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Anyagi érdekkörünk az Aldunán.

Kétszáz éve annak, hogy az Izlam tulhatalma Európában leginkább az osztrák- és magyar vitéség és haderő által töregett meg; de csak Oroszországnak folytonosan vetelkedő föllépése és ezen államnak az alsó Duna területén következetesen feltüntetett hódító szándékai világosították fel a habsburgi monarchiát a saját keleti érdekeiről és missziójáról!

A mi Nagy Péter és az ő utódjainál harci ösztön volt, Miklós császár alatt már extázissá fejlődött; az orosz panszlavizmusnak uralkodóvá kellett válnia Szibériától egész Konstantinápolyig és a Balkánállamokon keresztül egész a közép-tengerig. A Nagy Péter végrendelete az idők változásai közepett irányadó orosz-politikául maradt mai napig, és mivel a cári birodalom soha sem szűnt meg, majd diplomatikai csendes föllépés és a moszkovitai állampraxis minden titkos művészei által; majd meg minden tekintetküli eljárása és durva erőszakos eszközei által ama mondanakódó testamentum szerint élni: éppen ez idézte elő a mi monarchiánkban azon feladatok felismerését, amelyeket nekünk Európa délkeletén be kell töltenünk. Az alsó Dunánál alakult minden államban eddig csak az orosz fegyverek sikere mutatkozott Törökországgal szemben; de az a siker csakhamar az orosz állam-művészet bal-sikerévé változott át; mert mind ezen államok minden tőlük kitalható kitalással védték magukat az orosz birodalom roppant vonzóereje ellenében.

Sem Szerbia, sem Románia, sem Görögország sőt még Bulgária sem akartak — ami terve volt Oroszországnak, a „megszabadítónak“ — Oroszország szatrapijává lenni és hogy ezek ily módon meghiusították Oroszország céljait, az nem csupán ezen tartományok jól felfogható ellen-szenvének tulajdonítható az oroszra való átöröklés ellenében; hanem azon körülménynek is köszönhető, hogy különösen a dunai tartományokban az Oroszország által képviselt ázsiai kulturával, az európai kultúra a habsburgi monarchia által képviselve, versenyre lépett. És ime, már évtizedek óta foly e küzdelem és ennek minden változó pházisa azon tanulást szolgálja minékünk: hogy a birodalom politikai és gazdasági életkérdéseit kell ott nekünk megvédenünk. Hogy pedig, mily mértékben van itt érdekelve politikai java és veszélye Ausztria-Magyarországnak, e fölött tán nem is kell szót vesztegetnünk.

Mivelhogy pedig a politikai érdekek rendszeren a gazdasági háttért sem nélkülözik, azért a gazdasági ellenkezések sem hiányoznak a Balkán-szigeten. Ausztria-Magyarországnak a saját előhaladásuk legértékesebb gazdasági föltételeit kell itt megvédeniök.

Csak is azon megdönthetlen tényt kell szemügyre vennünk, hogy a Duna-folyam fő életere a birodalomnak Egy egész sora indusztriának — a dunai közlekedés lehetőségére és szabadságára van építve. S minden földi terményei Szerbiának, Romániának s részben Bulgáriának is az ő utjait a vizen fölfelé, tehát a birodalom központjaiba veszik. És főleg orosz machinációkra vezethető vissza, ha a mi befolyásunk az alsó dunai területen is, sem nemzetgazdasági, sem népjogiilag teljes kifejlődéséhez nem juthatott. Azonban a kár még eddig elviselhető ez idő szerint, mert a dunai közlekedés egészben véve, még alig haladt túl a kezdet nehézségein. Teljes gazdasági értéke a nagy vízfolyamnak, mely bennünket a délkeleti európaiakkal összeköt, még a jövőben rejlik és pedig előreláthatólag a közeljövőben, amely a mi Dunánkat érdeklő kívánalmainkat és ohajtásainkat fogja nekünk meghozni. Magyarország pedig végre már komolyan lát a Vaskapunál létező folyam-akadályok eltüntetéséhez és bent az országban is a visszabályozási munkák, végre kell, hogy kezdetüket vegyék. Új versenyző társaságok jelennek meg a közlekedési vonalon és az kétségtelen,

hogy a Duna, a monarchia vagyónértékére nézve a közelebbi időben sebesen emelkedő fontosságra fog emelkedni.

Minden reményeink el volnának azonban tetemve, ha a mi dunai hajózásunk és a mi egész közlekedésünk a dunai államokkal meg volna akadályozva, vagyis, ha az orosz hatalmi igények itt találnák az ő kielégítésüket. Oroszország kereskedelmi politikája merően kizáró és elzáró politika és pedig oly státusok ellenében is, amelyek iránt jóakaratot szokott tanusítani. Mi Oroszországnak a kezébe ellenállhatlan fegyvert szolgáltatnánk önmagunk ellen, ha a mi érdekeinket a Balkán-félszigeten meg nem védelmeznők; ha mi azt is megengednők, hogy ezen államok a cári birodalom hatalmi körébe essenek. Köztudomású dolog, hogy mily nagy remények köttetnek a keleti vasutak elkészüléséhez és pedig joggal. Mert ezen pályavonalak helyre állítanak Ausztria-Magyarországnak Konstantinápolyval való összeköttetését; és ezzel a mi kereskedelmi közlekedésünket uralkodóvá tennék a balkáni tartományokban. Az pedig felfogható, hogy a mindenféle gondoktól már évek óta szorongatott Bulgária ez idő szerint, az ő kötelezettségének betöltésével nem igen siet, mert hát kétségtelen, hogy Oroszország uralma Bulgáriában egyértelmű volna a pályáépítés elhalasztásának a végtelenségig való kihúzásával. Másrészt meg az is bizonyos, hogy a netáni orosz teljhatalom a keleti pályák helyreállításánál mindenekelőtt, az osztrák-magyar közlekedés elnyomásában fejtené ki tevékenységét; tehát a keleti vasutak ránk nézve minden érték nélkülűk lennének, amennyiben Oroszország azokra rá tehetné súlyos kezét! Másrészt az is igaz, hogy Oroszország feltűnő föllépésére volt szükség, hogy a mi keleti érdekeink teljes fontosságára figyelemmel legyenek; hogy a minket fenyegető politikai veszélyeken kívül, arra is megintve legyünk: miszerint az oekonomiai tér az alsó Dunán a mi összes termelésünkre nézve értékben annyival többet fog érni, minél többet veszít majd térségben külkereskedelmünk az európai kereskedelmi államok védvámait által . . .

Nehéz mulasztási bűnök követték el előbb; és ha a mi státuspolitikánk nem is állott mindig az ő feladatának magaslatán, sőt a mi birodalmunk kulturmissziójának és befolyásának a délkeleten erősen is ártott: ugy azt még is be kell vallanunk, hogy a mi kereskedelmi politikánk nem is volt egyéb, mint folytonos sora a hibáknak és csalódásoknak . . .

A Romániával való vámháborunkban e hibák a legmagasabb pontot érték el, de azt jó jelnek tartjuk a mi keleti érdekeink helyesebb felfogására nézve, hogy a legújabb időben immár közlekedési kísérletek tettek a két vámpolitikailag harcban álló állam között.

Mert valóban a mi előnyünk és a balkán államoké is ugyanegy irányban mozog. Mi hozzájuk vissziuk a nyugati országok műveltségi és cselekvési képességeinek áldásait azon iparkodással, hogy bennök politikai barátokat és gazdaságiilag tevékeny szövetséges társakat biztosítsunk magunknak. De hát *loyalis* módon itt még nem egy harcra kell vivatni angol és német versenytársaink ellenében és az egész birodalom javát fogjuk előmozdítani, ha mi fokozott iparkodásunk által azon jóakaratot és becsülést folytatnánk, mellyel a balkán népek hozzánk közelednek, ezen békés versenyzésben győztesek is maradunk.

A mi sikereink előföltétele azonban az: hogy a kelet függetlensége és boldogulása tényé váljék. Nem csupán lovagiasságból és igazságszeretetből, hanem vezéreltetve a legerősebb ösztön, a saját jólétünk által; és kell is, hogy Ausztria-Magyarország azon küzdelmekben, amelyek a kelet jövőjéért még meg-megújulni fognak: az oroszoknak oda is kiáltsa: „El a kezekkel a Balkánállamok szabadságától!“

Antunovits József.

A zombori egyházközség figyelmébe.

Köztudomású dolog és várja is mindenki, hogy az apácák a folyó év őszén a számukra készült intézetben megkezdik a leányok oktatását.

Azzal azonban nem törődik senki, hogy ezen köztvárosok az a mondott időre csakugyan beteljesülhessen. Igaz ugyan, hogy az épület nagyjából kész, sőt a belső berendezést is munkába vetette egy buzgón működő bizottság, de ez még korántsem minden. Nevezetesen kályhák még most sincsenek az épületben és így előre el van véve az a lehetőség, hogy azok, mire komoly használatba kerülnek, kipróbálva adassanak át rendeltetésüknek. Annál inkább szükségesnek látszik ez, mert, mint hallatszik, a kályhákat Prokopp vállalkozó az ő saját gyárában (!) készítetteti és így, némelyek szerint, nincs kizárva az a lehetőség, hogy hibásak lesznek. Annál inkább jogosult ez a föltevés, mert a nevezett gyárnak még eddig alkalmat sem volt gyártmányai értékét bebiztosítani. Viszont annál indokoltabb ama közkívánság, hogy vajha teljesen fölszereltetve állna az épület, mert az 1885. évi október 1-én 31-es szám alatt hozott egyházközségi határozat alapján a vállalkozó köteles lett volna a zárdát teljesen elkészítve, s felülvizsgálatra készen már 1886. évi október hó 15-éig átadni. Ez azonban mindmáig nem történt meg és várat magára sok egyéb mulasztással együtt. Ilyen mulasztás például — hogy egy apróságot is említsünk — az esővíz-fogó csatornáknak helyreállítása. Mert mindenki láthatta, akit érdekel, ha az adóhivatal előtt megállott, hogy a zárdá bejáró ajtajától jobbra egy ölnyi távol-ságban minden esőzés alkalmával csak úgy ömlött a csatorna hasadékaiban le a csapadék. Ez ugyan apróság, de oly szegény hitközségnek, mint a zombori, nagyon helyén lenne az ily apró károkat és megrövidítéseket sem hagyani figyelmen kívül.

Nem szabad a hitközségi pénztár rovására kegyességet gyakorolni senkivel, legkevésbé oly vállalkozóval szemben, aki a február 9-én tartott községi ülés elé a bent levő hátralekötött építési költségek után ezer és egynehány száz forint késedelmi kamatot nem átalott követelni akkor, amidőn ő az elemi iskolánál a szerződést egy egész évvel áthágta és szerződése szerint, minden napért száz forint bírsággal tartoznék, ha a hitközség vele szerződése és érdeme szerint akarna elbánni.

Ilyen méltányossággal szemben követelni kell a szerződések pontos betartását és a vállalt munkáknak a maguk idejében való gondos átadását úgy, hogy a fölülvizsgálat ne csak névleges, hanem beható lehessen és még mindig elég idő maradjon a biztosan mutatkozandó hiányok kipótlására.

De ne mondják, hogy pedánsak vagyunk, nagyobb mulasztásokat is konstatálhatunk. Például ott van az udvar feltöltése. Mindenki tudja, aki valaha ott járt, hogy az udvar 1—1½ méterrel mélyebben fekszik, mint az utca színe. Ezen nagy területnek feltöltésére itt van a legfőbb idő, mert ha beáll a tavaszi mezei munka, bizonyára sokkal többet kell majd fizetni egy koesi földért, mint most, mikor a szegény embernek semmi dolga sincs és valóságos jótéteménynek tartaná még az olesó fuvar is.

Sajnálattal tudjuk ugyan, hogy a polgármester úr beteg, de utóvégre az ő teendőit most is csak el kell valakinek látni annál inkább, mert az érintett munkálatok sürgősek.

Ezen adatokat minden szemrehányás nélkül s csak azért hoztuk föl, mert jó lenne már, ha az egyházközségi működő elnöke nem tenné tovább is az ily halaszthatlan intézkedések megtételét függővé oly feltételtől, amelynek javulását szívből kívánjuk ugyan, de amely miatt a közérdeknek háttérbe szorulnia nem szabad.

Hírek.

Nyugdíjba lépés. A m. kir. igazságügyi miniszter Simics Ernő helybeli kir. altábornok, saját kérelmére nyugdíjazta.

Áthelyezés. Póser Károly m. kir. honvéd százados a 7-ik feldandártól, a 6-ik feldandár állományába a 3-ik újvidéki zászlóaljhoz áthelyeztetett.

Pályázat. A zombori kir. ügyészségnél altábornok állomásra pályázat van hirdetve.

Pályázat. A külai kir. járásbírósnál II. oszt. segédtelevkönyvvezetői állásra pályázat van hirdetve.

átadása már csak napok kérdése. — új tulajdonosa Zombor város közönsége bizatik meg. A közgyűlés a jelentést helyeslőleg tudomásul veszi. 2. Felügyelő bizottság jelentése az 1886. évi számadások megvizsgálásáról; annak alapján ezek jóváhagyása tudomásul vétetik s a számadóknak az 1886. évre a felmentvény megadatik. 3. Intézkedés a színház átadása iránt. Olvasatik Zombor sz. kir. város törvényhatósági bizottságának f. évi február hó 23-án hozott közgyűlési határozata s ezzel kapcsolatban a város és a részvénytársaság között megkötendő szerződés, melyszerint a város átveszi a színházat a hozzá tartozó melléképületekkel és felszerelvényeivel együtt, részvényeiből 50% leengedéssel oly formán, hogy a 30,890 frtot kitevő adósságot a miniszteri helybenhagyás után azzal kifizeti, a 30,000 frtról 15,000 frtra leszállított részvénytöket pedig — részvényenkint o. é. 25 frtjával — a miniszteri jóváhagyás napjától számítandó egy év múlva s egyszerre kifizesse; a végleszámláskor fennmaradó készpénz a takarékpénztár adományával együtt a város közönségének adatik át. Erre nézve az igazgatósági javaslat, melyszerint a szerződési pontozatok valósággal és híven magukban foglalják a részvénytársaság intencióját, helyeslőleg elfogadjatik s az igazgatóság megbíztatik a szerződés szabályszerű aláírásával, (ami a közgyűlésen meg is történt) a színház s mellékleteinek a miniszteri jóváhagyás után azonnal eszközöndő átadásával, a kereskedelmi törvény rendelkezései szerint a felszámolással, mely körülményekről annak idején egy rendkívüli közgyűlésnek jóváhagyás reményében jelentés lesz teendő. Több tárgy nem lévén, elnök a szép számban megjelent részvényeseknek szíves megjelenésükért köszönetet mondva, a közgyűlést feloszlottnak nyilvánítja. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésével Czifrusz Ferenc, dr. Grüner Samu és Schäffner József urak bizattak meg.

A zombori Magyar Jótékony Nőegylet szintén vasárnap tartotta közgyűlését. Ezen alkalommal egyes érdekesebb adatait jövőre fogjuk közölni.

Van-e az iskolászeki elnöknek és tagoknak az iskolába járó tanulók felett fegyelmi joga? Ezen kérdésre igenlőleg felelt a magyar kir. kuria büntető osztálya. Két iskolás fiú a templomban az isteni tiszteletet zavarta. Az iskolászeki elnök ezen rendfenyték alá eső magaviseletükért a községi bíró által a jogosultság határait túl nem haladó módon őket megverette. A gyermekek szülői e miatt a kir. törvényszéknél emeltek panaszt. A törvényszék a büntető eljárást az említett okokból megszüntette. Fokozatos felelvitel folytán a kuria a fenti elv alapján e beszűntető határozatot jóváhagyta.

Beküldetett. Hallomás szerint az új templom építő választmánya f. évi február hó 27-én választmányi ülést tartott. Kíváncsok volna, hogy működéséről az érdeklődő r. kath. közönség is, legalább fontosabb ügyei elintézése alkalmával, néha-néha a nyilvánosság előtt értesítették. Egy adakozó. (T. adakozó ur! Nem „tartott”, csak „akart tartani”; mert a fő személyek — elnök és jegyző — az önmaguk által összehívott ülésre már másodízben nem jelentek meg. Referens.)

Népfelkelő orvosok összeírása. A honvédelmi miniszter körrendeletben utasította a törvényhatóságokat, hogy a területükön állandóan tartózkodó polgári okleveles gyakorló orvosokat, sebészeket és polgári okleveles állatorvosokat, kik 60-ik életévüket még el nem érték, tekintet nélkül arra, hogy jelenleg minő polgári alkalmazásban vannak, a megküldött minta szerint külön-külön összegezve szigorú pontossággal irassák össze s e kimutatásokat legkésőbb március 15-ig terjesszék fel.

A közigazgatási bizottság figyelmébe ajánljuk azon visszas ténny, hogy az idénre még mindmáig nincs kinevezve az építómestereket vizsgáló bizottság; pedig itt van már a tavasz s az érdekeltekre nézve kenyérgkérdése, hogy működhessenek, amit pedig diploma nélkül nem szabad tenniük.

Színház.

Trobadour, nagy opera, színpad kertilt esztörtökön, február hó 24-én.

A színházba menve azon elnékedtem, hogy ha Verdi véletlenül Zomborba vetődnek s meghallaná e mai előadást, alighanem megátkozná azt a napot, melyen az opera írásra adta fejét. De kellemesen csalódtam. Az előadás, ha nem is ment perfekt, de számba véve a körülményeket, a siker kielégítő volt. Az elért sikerben kétség kívül a karmesternek van fő érdeme, a ki ritka türelemmel és kitartással tanította be az operát. Mondhatom sok színrekerült operettnél jobban be volt tanulva. — Nézzük az előadást. A függöny felgördül — Moóri (Fernandó) gargarizál, mert az ő énekét csak ilyen jelzővel lehet említeni; a Rettgiek jeles alakítója se hitte, hogy valaha még opera énekes is lesz. De ni ni, mi ez? a kezdő, a krónikus lümpalázban szenvedő Ledoffszky Mariska mint Eleonora e nehéz szerepet valóságos művészi ambícióval domborította ki. Csengő hangjának bája teljesen lebilincselte a közönség figyelmét, nyílt jelenetben is többször kitapsolták. Kedves megjelenése, szép alakja, finom árnyalatu éneke különben is az operai zsánerra utalja őt. Színpadi otthonosságában is — mint ez este is alkalmunk volt tapasztalni — szemmel láthatólag növekszik. Bényeinek (Azucena, cigányó) a drámai zene tolmácsolása is oly jól sikerült, mint amily sikert a könyved operettnél szokott elérni. Erczi (Manricó) különösen az első felvonásban énekel hatással. Tisztay helyén (Luna gróf) jobb szerettük volna a harangszavú Deákot látni. — Általában az összes szereplőkön meglátszott, hogy nincsenek ily kimerítő munkához szokva, az előadás vége felé már kifáradtak. Nem is gyerekség ám négy felvonáson keresztül énekelni! — A kórus itt-ott jobb is lehetett volna. A kórus hiányait pótolta a zenekar, mely bár még a mi igényeinkhez mérve is kicsi, de jó.

A színházat a közönség, tekintettel a nálunk szokatlan eseményre, hogy opera adatik és Berki karnagy iránti elismerés jeléül, csaknem zsufolásig megtöltötte.

Az utolsó két előadáson, szombaton és vasárnap „Az ördög pirulái” bohózat került színre. Sem a darab, sem az előadás nem tarthat igényt a komoly kritikára. Szombaton a nagy reklám, dacára a felemelt áraknak, teljesen megtöltötte a házat, de vasárnap már gyér publikum nézte az ostobaságot. Ilyesmivel egy szezisonban egyszer meg lehet tölteni a színházat, de kétszer bajosan megy. Sokkal okosabb lett volna az utolsó, bucsu előadásban valami jó népszínművet hozni színre. Az ördög piruláiban legtöbbet ért a gyermekek

táncára, amiért elismeréssel kell adóznunk Lánci balettmesternek.

A lefolyt szezisonban összesen 77 estén játszott Ságly társulata. E hosszú időnyben a változatos műsor és sok új darab színrehozatala által sikertült oly színházi közönséget teremteni, a milyen nálunk szokatlan, s dacára ennek, Ságly számadásait, amint alkalmunk volt róla személyesen meggyőződést szerezni, mégis tetemes deficitel zárja.

E szinte hihetetlen dolog abban leli magyarázatát, hogy színházunk kicsiny és oly rossz beosztású, amilyen nincs több az országban s a napi kiadás — a színház s zék gázsiján kívül — mégis meghaladja a 60 frtot. Karzat nincs, a földszinti állóhely kevés, a páholyok oly nagyok, hogy más színházban kettő együtt nincs akkora, a helyárok beosztása aránytalan. Rendes körülmények közt a színház ugyan nem volna kicsiny, de rendkívüli esetekben, az ugynevezett kassza darabok előadása alkalmával, midőn 3—4 este deficitjét lehetne regresszálni, kicsi, és hogy eme körülményre számítani kell, bizonyítja a lefolyt szezison. A jövő időnyben dacára, hogy az igazgató napikiadása tetemesen esökkeni fog, mert a város bevételt a színházat, nem lesz színházber és ingyen fűtő s világító lesz, e deficitcses állapot megmarad, mert jövőre a kapott ingyen dolgokra hivatkozunk, nem fogunk megelégedni 7 tagból álló zenekarral és kis korussal stb. Most, midőn a részvénytársaságtól a város átveszi a színházat sok minden átalakítást kellene eszközölni; de erről bővebben majd egy más alkalommal szólnunk.

Most pedig bucsuzunk el egy pár sorban azon színtársulattól, mely 77 estén hol felvidított, hol megrázkóttat bennünket. Nem szükséges a példabeszédet variálnom „De mortuis nihil, nisi bene”, a „távozókra” csak jót mondjunk. Nincs erre szükség, mert egész öszinteséggel és a meggyőződés hangján mondhatjuk, hogy Ságly társulata igényeinket kielégítette, különösen az első rendű tagok kifogástalanok voltak. Ki kívánhat szeretetre méltóbb primadonnát, mint Bényeinek, jobb hősszerelmezt mint a fess Veszprémi, kedvesebbet mint Foriss, Ledoffszky, Bércyné, Láng Ilon, avagy kell-e jobb mint Ságly a jellem színész, Moóri a komikus, Ságlyné az anyaszínésznő, Rózsáné a komika, Szapári Janka a tragika, Tisztai a buffó, Fekete, az apa színész és a többiek is mindanyian jelesek voltak szakmájukban. — Végül pedig egy bűnös lelket feloldunk büneitől; ne furdalja tovább lelkiismeretét a vétek súlya — — — Moóri! megbocsátjuk neked, hogy néha énekelte!

A direktornak nagy béret, bő elismerés, a tagoknak pontos és fontos gázsí és babér legyen osztályrésztük a pályán, melynek útja rögös bár, de az Olympusra vezet.

Jó gyerekek az ég áldása kíséreljen benneteket!

Referens.

A budapesti kereskedelmi muzeum felhívása a gazdákhöz.

A földmivelés-, ipar- és kereskedelmi m. kir. miniszterium által Budapesten szervezett kereskedelmi muzeum felhívását közöljük a jelen alkalommal. Ajánlom megszívlelés és leglelkesebb pártolás végett minden gazdának. A ker. muzeum vitális érdekünknek képviselni, fejleszteni s az idegen konkurenciával szemben lehetőleg előtérben istápolni lesz hivatva. Mai viszonyaink közt ez nagyon fontos misszió. Különben a ki olvassa a felhívást, a ker. muzeum kitünő céljáról kellően meggyőződhetik.

A muzeum élén legelőkelőbb szakembereink állnak, elnöke a kereskedelmi államtitkár, igazgatója Német miniszter tanácsos s az igazgatóság 24 kiváló állású szakképzett férfuból áll. A hazafias feladatnak minden tekintetben leendő sikeres megoldása tehát nem a vezető ténylezőkön, hanem a gazdák részvételén fog mulni. Legyen ez a részvétel tömeges, nagybirtokos, közép- és kisbirtokos részéről egyformán. Használja fel a jó alkalmat minden termelő.

Különösen figyelmébe ajánlom mindenkinek, hogy itt nem olyan kiállításról van szó, mely az eddigiekhez hasonlóan a kiállítók várakozásainak és reményeinek csak csekély mértékben fog megfelelni, hanem hogy a ker. muzeum állandó kiállítása tényleg nem egyéb, mint a hazai termelvények és készítmények mintatára, melynek főfeladata a forgalomban levő cikkeket bemutatni s így előre is ki van zárva az, hogy egyes tárgyak különösen kiállítási célra készíttessenek.

A nagymélt. miniszterium alulírtat bizta meg a megye és e város területére a muzeumi ügyek képviselével, melyet én hazafias kötelességérzetből készséggel viselvén, megkeresésekre azonnal legszívesebben szolgállok értesítőkkel vagy felvilágosításokkal.

Rácz Vilmos,
gazd. előadó.

Utasítás a kiállítási tárgyak minősége, mennyisége, beküldési és csomagolási módjára nézve.

1. A hazai termékek állandó kiállításába csak oly nyerstermények, félgyártmányok, ipari és egyéb készítmények fogadhatnak el, melyek minőségök- és mennyiségöknél fogva a bel- vagy külföldi szükséglet fedezésére alkalmasak.

Ki vannak tehát zárva: egyenesen a kiállítási célra készült u. n. remekdarabok, műkedvelői munkák, egyáltalán pedig mindazon tárgyak, melyek a kereskedelemben nem szerepelnek.

2. Tűzveszélyes és robbanó, továbbá oly anyagok, a melyek gyors erjedésnek vannak kitéve, a kiállításba hasonlóképp nem fogadhatnak el.

Mint hogy azonban ilyes gyártmányok készítőinek érdekében áll, hogy nevek (cégek) a katalógusban ne hiányozzék, és a közönség figyelmébe készítményeikre irányoztassék, azok tartályait (bádogszelence, hordó stb.) üresen, de épen úgy felszerelve küldjék be, mint a hogy azokat kereskedelmi forgalomba hozzák.

3. Bor vagy sör hasonlóképp nem állítható ki. Ezen cikkekre nézve szintén a 2. pontban körülírt eljárás kövendő, s az illető kiállítóknak kiváló figyelmébe ajánljuk, hogy ép oly üvegeket, azon módon dugaszolva, ön ku-

pakokkal ellátva, s ép oly címkével felszerelve küldjék be, mint a hogy azokat a kereskedelmi forgalomba hozzák.

Pezsgőnél különösen ajánlatos az üvegeket azon kosarakban állítani ki, melyek a szétküldésre használtatnak.

4. Azon kiállítók, kik egy vagy több csoportba tartozó különféle tárgyakat állítanak elő, minden készítményeikből küldjenek be mintát, mert a muzeum igazgatósága csak így juthat azon helyzetbe, hogy hazai termeléseink tökéletes képét bemutathassa és a kiállítók érdekeit kellőleg képviselhesse. Ugyan hasonlóképp, ha készítményeiken javításokat vagy újításokat eszközölnék, az új mintákat mihamarább az igazgatóságnak küldje be.

5. Rendkívüli tőrfogatú vagy költséges előállítású tárgyak, mint például: motorok, gépberendezések stb. mintákban és rajzokban is mutathatók be.

6. Az egyenmű tárgyakból beküldendő minták számára vagy mennyiségére nézve irányadóul szolgáljon: hogy küldessék mintául annyi, a mennyi a muzeum céljainak megfelel. Oly árúikkéknél, a melyeknél a külső felszerelésre azok előnyösebb értékesítése szempontjából súly fektetettik, az eredeti csomagolás is bemutatandó.

Az alább megnevezett tárgyakat illetőleg a következők figyelembe vételét kérjük:

Kenyer- és magnövények, ugy hüvelyes vetemények, valamint egyéb mezőgazdasági termények magvaiból 1—2 liter;
dohánylevélből 1—1 köteg;
komlóból, cukorrépából, burgonyából és hasonlókból 4—5 kilogramm;
kerti vetemények és fák magvaiból 0.2—0.3 liter;
liszt, dara, korpa, árpakása s efélekből 4—5 liter;
szegek, srótok és efélekből egy-egy csomag;
író, csomagoló, itatós stb. papírból 10—10 iv;
szövetekből 1 méter küldendő be.

7. A kiállítási tárgyak, kivéve azokat, melyek Budapesten személyesen adatnak át, jól elcsomagolva, a kereskedelmi muzeum címére küldendők.

A muzeum igazgatósága minden szállítmányról annak feladásakor levélben értesítendő.

Azon cikkeket, melyek a muzeum helyiségeiben őrvegyedényekben (mint magvak, liszt stb.), vagy őrvegyes állványokon (mint gyapjú) állítatnak ki, zsákokba csomagolandók és pontosan számozandók.

Minden ládába egy, az abban foglalt tárgyakról szerkesztett jegyzék helyezendő, és kiváló figyelem fordítandó arra, hogy a jegyzék folyószámai az egyes zsákok, csomagok stb. számainak megfelelőjenek.

Ezen jegyzékeknek kötetkezőket kell tartalmazni: A kiállító nevét és lakhelyét.
A beküldött tárgyak részletes felsorolását.
Azok eladási árát.

Az eladási ár súly szerint árult tárgyaknál: grammban, kilogrammban vagy métermértékben; folyadékoknál: literben és hektoliterben; darabszám szerint forgalomba jövő cikkeknél: egyes darab, tucat és nagybanvétel szerint, hossz-mérték szerint árúba bocsájtott cikkeknél pedig méterben tüntetendő ki.

8. Árjegyzékek, üzleti címjegyek, hirdetések stb. lehetőleg a kiállítási tárgyakkal együtt ugyanazon ládában küldendők be.

A kereskedelmi muzeum Budapesten.

Naptár.

Március.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
1 Kedd	Antonia	Albinus	17 Tódor
2 Szer.	Kántor †	Januária	18 Leo p.
3 Csüt.	Kunigunda	Kunigunda	19 Archipp.
4 Pént.	Theophil	Adorján	20 Leo c.

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVAN LAJOS.
Lap-tulajdonos és kiadó: BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

70. szám.
1885.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az apatini tekintetes királyi járásbíróóság 5211/p. sz. végzése által Berecz Károly bogojevai lakos végrehajtó javára Linder József bogojevai lakos ellen 200 frt tőke, ennek 1886. év május hó 4-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 53 frt 88 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 500 frtra becsült 100 métermázsza zabból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnák.

Mely árverésnek a 101/1887. számú kiküldést rendelő végzése folytán, a helyszínen, vagyis Bogojeván alperes lakásán leendő eszközölésére 1887. évi március hó 14-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Apatinban, 1887. évi február hó 25-én.

Oláh János,
kir. bir. végrehajtó.

Az I. rigicai segélyszövetkezet
 folyó évi március 25-én délután 3 órakor
 a rigicai nagykorosmai helyiségben

KÖZGYŰLÉST

tart. melyre minden tag meghívatik.

Tárgy:

1. Igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentés.
2. Az 1886-iki mérleg (jan. 1.—szept. 30-ig) megbírálása.
3. Az I. ciklus felosztása és felszámolás megbírálása.
4. Igazgató, aligazgató, 12 igazgatósági tag, felügyelő-bizottsági és 2 cégjegyző megválasztása.
5. Az alapszabályok 3., 15. és 18. §§-ainak módosítása.

Rigica, 1887. február 21.

Az igazgatóság.

Die I. Rigicaer Hilfsgenossenschaft

hält am 25. März 1. J. Nachmittag 3 Uhr
 im Lokal des Grossen Wirthshauses

GENERALVERSAMMLUNG

zu welcher alle Mitglieder eingeladen werden.

Gegenstand:

1. Bericht der Direktion und Aufsichtsrathes.
2. Revision der 1886-er Bilanz (von 1. Jänner bis 30. Sept.)
3. Auflösung des I. Ziklus und Revision der Verrechnung desselben.
4. Wahl des Direktors, Vizedirektors, 12 Direktions-Mitglieder, des Aufsichtsrathes und Zweier Firmanten.
5. Änderung der §§. 3., 15. u. 18. der Statuten.

Rigica, am 21. Feber 1887.

Die Direktion.

BILANZ — MÉRLEGE

der I. Rigicaer Hilfsgenossenschaft von 1. Jänner bis 30. Semptember 1886. — az I. rigicai segélyszövetkezetnek január 1-től szeptember 30-ig 1886.

VERMÖGEN — VAGYON		Frt	Kr.	LASTEN — TEHER		Frt	Kr.
Saldo	Egyenleg	510	01	Mitglieder-Forderungen	Tagok követelése I. ciklus	26675	91
Vorschuss	Előleg	1000	—	"	" II. "	9744	05
Schuldscheine	Kötvények	68743	83	"	" III. "	2758	59
Inventar nach Abrechnung von 20%	Leltár 20% leszámolás után	140	66	"	" IV. "	1387	16
				Wocheneinlage und Ertragniss-Conto Zinsen	Heti betét és jövedelmi számla kamatai I. ciklus	1318	64
				"	" II. "	505	89
				"	" III. "	128	73
				"	" IV. "	98	20
				Capital-Einlagen	Betét kamatai	25156	97
				" Zinsen	"	284	40
				Gründungs-Beitrag	Alapítási tőke I. ciklus	463	—
				"	" II. "	296	—
				"	" III. "	113	—
				"	" IV. "	172	—
				Reservfond	Tartalékalap I. ciklus	860	59
				"	" II. "	309	20
				"	" III. "	25	41
				"	" IV. "	—	—
				Reingewinn	Tiszta nyeresemény I. ciklus	42	91
				"	" II. "	27	43
				"	" III. "	10	48
				"	" IV. "	15	94
		70394	50			70394	50

Az I. ciklus összes követelése) 29361 frt 05 kr.
 Die Gesammforderung des I. Ciklus)

Maison Mihály s. k.,
 igazgató.

Effinger Gábor s. k.,
 igazgatósági tag.

Bóner Albert s. k.,
 pénztárnok.

Weiss Pál s. k.,
 könyvelő.

Ezen mérleget a napló-, fő- és egyéb üzleti könyvekkel összehasonlítottuk és mindenben megegyezőnek találtuk.

Mit den Haupt- und Hilfsbücher verglichen und gleichlautend befunden.

Rigica, febr. 22. 1887.

Handler József s. k.,

Heinrich Mihály s. k.,

Penninger József s. k.,

felügyelők — Aufsichtsräthe.

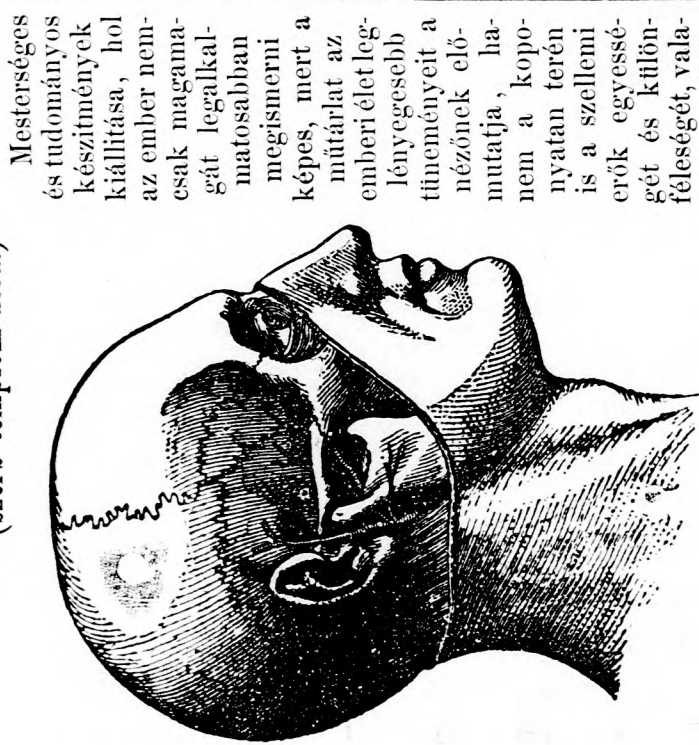
Csak rövid ideig látható!

Férisi

anatomiai muzeum

Könyvtárs Juszán-féle házban

(szert templom-utca).

való benyomását az ember tudatára hozza.

A műtárlat első terme naponta urak, hölgyek és gyermekek részére egyaránt nyitva áll.

Ebben a mechanika mű- és mesterművei láthatók, Francia- és Olaszban legfőbb mesterei által készített műtárlak, mint: „Az oroszán menyasszonya”, pompás csoport; Miss Blückerborn, egy polidelfiai méregkeverő, ki 1884. évi július havában lefegyvertett; „A bambánó Magdolna”; „A lejtő nő”, a gépészet legfőbb mesterműve; „A berlini hamisítványok”; „A hal-dokló Zuav”, meclanikai mestermű; „Amor és Venus”, meclanikai mestermű.

II. részlet. 3 királyi mumiá, 5000 esztendő túlhaladja.

A tanár és orvos urak felkértek, miszerint a mumiák valódságáról maguknak meggyőződést szerezzenek, miután tudósok által bizonyítványok felmutathatók. — Ezek 1884. évben Dagestánban a nagy pyramisok közelében kiástak.

Természeti készítmények, pompás gyűjtemények.

Beneméti díj kalauzzal együtt 15 krajcár.

Katona- és gyermekjegy 10 kr.

MASODIK TEREM:

Bonotani részlet.

I. Medicei Venus, egy női idomzat 38 részre felbontható, mire nevezetesen oktatás adatik. II. Az izomember, a párisi műtárlat díjazott műve. III. Szántések. IV. „Bajjasnyves betegségek” és következményeik. Ezen részletek csakis olyanok lephetnek be, kik a 20-ik életkort túlhaladták. — Naponta reggeli 8 óráig és este 9 óráig áll nyitva. Számos látogatásért esd

a tulajdonos.

A bonotani terem kedden és pénteken csakis nők számára nyitva áll. — Rézsűgek és természeti ritkaságok vételnek és eladatnak.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közli, hogy a palánki kir. járásbíró 4103/1884. számú végzése által Krieg férj. Schuh Maria dályai lakos javára id. Horváth Lajos paeseri lakos ellen 350 frt tőke, ennek 1882. évi ápril hó 22. napjától számított 8% kamatai és eddig összesen 74 frt 50 kr. perköltetés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felőlt és 360 frtra becsült okrok és szekererekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az 5032/1886. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Paeseron alperes lakásán leendő esküvőjére 1887-ik évi március hó 2-ik napjának délelőtti 11 és fél órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjelöléssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legelőbbet ígérőnek becsaron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Topolyán, 1887. évi február hó 20-án.

Rozgonyi Gábor,
 kir. bír. végrehajtó.

211. szám.
 br. 1887.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közli, hogy a zombori tek. kir. járásbíró 878/p. 1887. számú végzése által Pekánovits András zombori lakos javára Schärer János és neje zombori lakosok ellen 600 frt tőke, ennek 1887. évi január hó 21. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 54 frt 51 kr. perköltetés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felőlt és 414 frt 05 kr-ra becsült különféle minőségű lisztek, papirszekők, deccimék és tányérmérleg, zsákok, butor, ágy- és ruhanevelők és bolti szerelvényekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az 1041/1887. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Zomborban alperesek üzletében leendő esküvőjére 1887-ik évi március hó 7-ik napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjelöléssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében a legelőbbet ígérőnek becsaron alul is eladtni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zomborban, 1887. évi február hó 26-án.

Cservenka Lajos,
 kir. bír. végrehajtó.

211. szám.
 br. 1887.

Egy képesített és tapasztalt műkértész

ajánkozik valamely községhez vagy uradalomhoz kérésnek.

Szíves ajánlatok kéretnek Rikert Löwincimére Bajmokra.